

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Pavel Gonciar,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Pavel Gonciar împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și deciziei adoptate în procedura prealabilă,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-496/24
NR. PIGD 2-22061706-01-3ra-05062024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. L. Holevițcaia,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru,

17 ianuarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Pavel Goncear,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 04 mai 2022, Pavel Goncear a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și deciziei adoptate în procedura prealabilă.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că potrivit ordinului MAI nr.219ef din 30 decembrie 2021 a fost numit, prin transfer, în funcția de Șef al Direcției politici în domeniul migrației și azilului a MAI, cu eliberarea din funcția de Comandant adjunct al IGC, începând cu 01.01.2022. La eliberarea sa din funcția de Comandant adjunct al IGC nu i s-au achitat, în conformitate cu art.19 alin.(5) și art. 35 alin.(3) lit. i) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, 3 (trei) solde salariale lunare.

3. La 16 martie 2022, s-a adresat către IGC cu petiție privind stabilirea, calcularea și achitarea a 3 (trei) solde lunare, la care consideră că are dreptul. Prin răspunsul la petiție nr. 1/6-G-51/22 din 22 martie 2022, solicitarea sa a fost respinsă, invocându-se faptul că, plata indemnizațiilor unice se înfăptuiește numai la concedierea din serviciul militar. Or, norma la care se face referire în răspunsul IGC și anume art. 6 lit. a) din Legea 219/2018, pe care se fundamentează IGC în raport cu cererea depusă la 16 martie 2022, reglementează alt subiect decât acel la care se face referire în răspunsul nr. 1/6-G-51/22 din 22 martie 2022.

4. A evidențiat interpretarea eronată din partea IGC, a normei la care se face referire în răspunsul IGC nr. 1/6-G-51/22 din 22 martie 2022, anume la art. 19 alin.(5) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, precum că plata indemnizațiilor unice se înfăptuiește numai la eliberarea din serviciul militar.

5. Prin răspunsul nr. 1/6-G-71/22 din 08 aprilie 2022 Inspectoratul General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a respins cererea prealabilă privind achitarea indemnizației în mărime de trei solde, motivând că, potrivit ordinului MAI nr.219 ef. din 30 decembrie 2021 a fost numit în baza cererii personale în funcția de Șef al Direcției politici în domeniul migrației și azilului a MAI, cu eliberarea din funcția de Comandant adjunct al IGC, iar procedura de personal în cauză ar fi fost efectuată în temeiul art.6 lit.a) din Legea 219/2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri, potrivit căreia Ministrul Afacerilor Interne

numește și eliberează din funcții comandantii adjuncți ai IGC. Prin răspunsul respectiv i s-a refuzat satisfacerea cerințelor invocate în cererea prealabilă, manifestând categoric în privința sa discriminare, dat fiind că a fost tratat altfel decât alți angajați al Inspectoratului General de Carabinieri, care au demisionat anterior, fiindu-le achitate toate sumele conform prevederilor legale în vigoare.

6. A mai reiterat că, i-a fost încălcat dreptul de a-i fi acordate cele trei solde lunare, stabilite conform legii speciale. Or, în cazul de față Comandantul general al IGC s-a substituit legislatorului și a interpretat legea după bunul său plac, fapt ce într-un stat de drept este inadmisibil.

7. A menționat că odată cu depunerea petiției, iar ulterior și a cererii prelabile, în cadrul procedurii administrative, procedură despre inițierea cărei nu a fost informat, înaintea emiterii actului administrativ individual defavorabil, urmau a fi stabilite toate circumstanțele speței. De asemenea, participantul la procedura administrativă trebuia să fie audiat, obligație procedurală care nu a fost respectată.

8. A concluzionat că a fost eliberat din serviciul militar prin contract în legătură cu transferul într-o altă structură în care este prevăzut alt statut decât militar. Salariul, inclusiv plata de compensare (3 solde salariale lunare), urmau a fi plătite în ziua eliberării din funcție în legătură cu transferul în altă structură a MAI, așa cum este stipulat în art. 143 alin. (l) lit. a) Codul muncii. Angajatorul nu și-a onorat obligația pe deplin, neachitându-i plata compensatorie de 3 solde lunare.

9. Angajatorul nu i-a achitat la 01.01.2022 trei solde lunare, adică 74 898 lei, iar întârzierea de plată, conform art. 330 Codul muncii, la data depunerii cererii de chemare în judecată (04 mai 2022) a însumat 124 de zile. Prin urmare, penalitatea de întârziere aferentă acestei perioade se ridică la suma de 27 862 lei.

10. În drept, își întemeiază acțiunea în baza art. 130, 142, 327, 330 Codul muncii și art. 3, 6, 7, 9-11, 21, 23, 25, 29, 211, 212 Cod administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 23 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea în contencios administrativ, s-a anulat actul administrativ individual defavorabil - nr. 1/6-G-51/22 din 22 martie 2022 și decizia adoptată în procedura prealabilă - nr. 1/6-G-71/22 din 08 aprilie 2022 și s-a obligat Inspectoratul General de Carabinieri să emită actul administrativ individual favorabil privind achitarea reclamantului Pavel Gonciar a indemnizației unice de eliberare din serviciu militar în mărime de 3 solde lunare conform art. 19 alin.(5) al Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162/22.07.2005.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 09 noiembrie 2023, Inspectoratul General de Carabinieri a declarat apel nemotivat, ulterior motivat, împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 23 octombrie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 03 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General de Carabinieri, s-a casat hotărârea din 23 octombrie 2023 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani și s-a respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Pavel Gonțear împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și deciziei adoptate în procedura prealabilă.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că Inspectoratul General de Carabinieri legal a aplicat prevederile art. 19 alin. (5) ale Legii nr. 162/2005, or, plata indemnizațiilor unice se îndeplinește numai la concedierea din serviciul militar, iar în speță, în raport cu dl Gonțear Pavel, legislația nu permite efectuarea plății în cauză, ultimul fiind transferat, în temeiul cererii/raportului personal, pentru continuarea serviciului în funcția de Șef al Direcției politice în domeniul migrației și azilului a MAI, cu eliberarea din funcția de Comandant-adjunct al Inspectoratului General de Carabinieri al MAI.

15. Instanța de apel a evidențiat că reclamantul/intimat nu a fost numit sau transferat în cadrul unei alte structuri de stat, dar în cadrul aceleiași structuri - Ministerul Afacerilor Interne. La fel, aceasta a avut loc la inițiativa reclamantului/intimat - raportul acestuia, deci nu pot fi aplicabile prevederile procedurii de eliberare din funcție prin concediere, prevăzute la art. 35 alin. (3) lit. i) din Legea nr. 162/2005 (la transferarea într-o altă structură de stat în care este prevăzut serviciul special).

16. Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că prima instanță eronat a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii înaintate de către Gonțear Pavel, or refuzul nr. 1/6-G51/22 din 22.03.2022 al Inspectoratului General de Carabinieri în achitarea plăților în proporție de trei solde lunare în legătură cu eliberarea lui Pavel Gonțear din Inspectoratul General de Carabinieri și transferul ultimului către Biroul de Migrație și Azil al MAI, este unul legal și întemeiat, acesta greșit fiind anulat.

17. Instanța de apel a subliniat că, în contradictoriu cu poziția primei instanțe, speța dedusă judecării nu se încadrează în prevederile art. 35 alin. (3) lit. i) din Legea nr. 162/2005 și pct. 140 lit. i) din Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, nefiindu-i aplicabile nici prevederile art. 19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005.

18. Instanța de apel a explicat că, plata indemnizației bănești în mărime de 3 solde lunare, se efectuează numai în cazul transferului prin eliberare în altă structură de stat în care este prevăzut serviciul special însă din prezenta speță, nu rezultă astfel, or, la caz, se contată transferul la inițiativa militarului exprimat printr-un raport, în cadrul aceleiași structuri de stat.

19. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a remarcat că Inspectoratul Migrație și Azil se află în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, la fel ca și Inspectoratul General de Carabinieri, iar legea nu instituie anumite condiții de asemănare între atribuțiile structurilor de stat în care este efectuat transferul, fiind clar stabilit că eliberarea militarilor prin contract se efectuează la transferarea într-o altă structură de stat în care este prevăzut serviciul special.

20. Respectiv, instanța de apel a constatat că Pavel Gonciar nu întrunește elementele necesare pentru a deveni subiectul beneficiar al achitării indemnizației de eliberare din serviciul militar în mărime de 3 solde lunare, eliberarea acestuia din serviciul militar din cadrul IGC nu corespunde prevederilor art. 35 alin. (3) din Legea nr. 162/2005 și pct. 140 lit. i) din Hotărârea Guvernului nr. 941/2006.

21. În concluzie, instanța de apel a menționat că argumentele invocate în acțiune privind întrunirea condițiilor pentru a beneficia de achitarea indemnizației de eliberare din serviciul militar în mărime de 3 solde lunare sunt nefondate și neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 30 mai 2024, Pavel Gonciar a declarat recurs împotriva deciziei din 03 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea hotărârii din 23 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

ARGUMENTELE RECURSULUI

23. În motivarea recursului, a invocat că soluția primei instanțe este legală și întemeiată, iar soluția Curții de Apel Chișinău este bazată pe interpretarea eronată a prevederilor Legii nr. 288/2016 și nr.162/2005.

24. A notat că transferul recurentului a fost efectuat de la o structură militară către o structură în care este prevăzut serviciul special, ambele structuri fiind subordonate Ministerului Afacerilor Interne. Ba mai mult, structura în care a fost transferat militarul recurent este parte componentă a organigramei Ministerului de Interne.

25. În plus, a explicat că Inspectoratul General de Carabinieri și Biroul Migrație și Azil sunt structuri subordonate Ministerului afacerilor interne, iar Direcției politici în domeniul migrației și azil este o structură nemijlocită a Ministerului.

26. În final, a menționat că soluția instanței de apel este emisă în urma interpretării eronate a prevederilor legale și este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

POZIȚIA INTIMATULUI

27. La 26 iunie 2024, Inspectoratul General de Carabinieri a depus referință la recursul declarat, solicitând respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

30. Art. 245¹ alin. (1) Cod administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

31. Art. 246 alin. (1) și (2) Cod administrativ stabilește că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 24 mai 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.117).

33. Cererea de recurs a fost depusă la 30 mai 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe

temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Pavel Gonciar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

40. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

41. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins

argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

43. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

44. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmens c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Pavel Gonciar.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc